

Πώς αναπτύσσεται μια αρμονική σχέση ανάμεσα στο ανδρόγυνο (Β΄ μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Ορθόδοξη πίστη](#)

Λεμεσού Αθανάσιος

Απόσπασμα απομαγνητοφωνημένης ομιλίας

Εκείνο που είναι απαραίτητο για τα παιδιά μας είναι αυτή η αρμονία που πρέπει να έχουμε στο σπίτι μας. Όλα αυτά τα ξέρουμε όλοι μας. Αλλά πώς μπορούμε να τα αποκτήσουμε; Είναι άσκηση ο γάμος. Δεν είναι εύκολο πράγμα. Ο γάμος είναι άσκηση μεγάλη. Τέχνη μεγάλη. Επιστήμη μεγάλη.

Πολλές φορές πάω στα Γυμνάσια και στα Λύκεια της πόλης μας, πηγαίνω σε όλα τα σχολεία της πόλης και επαρχίας μας. Αφού μιλήσω στα παιδιά, μετά μένουν οι τελιόφοιτοι και κάνουμε διάλογο. Ρωτούν τα παιδιά: "Πάτερ, γιατί είναι κακό να έχουμε σχέσεις μεταξύ μας δηλαδή προγαμιαίες σχέσεις; Γιατί η Εκκλησία είναι τόσο αυστηρή;" Λέω στα παιδιά ότι, ναι, η Εκκλησία είναι αυστηρή, όχι γιατί θέλει

να καταργεί τις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά γιατί θέλει να έχει τη σχέση στη σωστή της βάση.

“Αν δε μάθεις από την εφηβική σου ηλικία να βλέπεις τον άλλο άνθρωπο όχι ως φύλο, με “ύψιλον”, δηλαδή αν είναι άνδρας ή γυναίκα, αλλά ως πρόσωπο, ότι είναι ο Κώστας, η Ελένη, η Μαρία, ο Γιώργος, ο Αντρέας κ.τ.λ. και να αποδέχεσαι τον άλλο άνθρωπο ως πρόσωπο και να τον βλέπεις ως πρόσωπο, τότε και στο γάμο σου θα δημιουργήσεις προβλήματα. Στο γάμο σου δε θα βλέπεις τον άλλο άνθρωπο σαν άνθρωπο, αλλά σαν γυναίκα. Κι η γυναίκα τον άνδρα σαν άνδρα.

Ξέρετε πολύ καλά, ότι δεν μπορεί να υπάρξει σωστή σχέση μέσα στο γάμο, αν δεν υπερβούμε το φύλο. “Αν δε μάθουμε να βλέπουμε τον άλλο σαν άνθρωπο, με όλο τον ψυχοσωματικό του κόσμο, όχι μόνο σαν σώμα, όχι μόνο σαν άνδρα ή σαν γυναίκα, αλλά σαν άνθρωπο που έχει ψυχικές και σωματικές ανάγκες, που έχει το δικό του κόσμο, τη δική του ύπαρξη. Να βλέπει ο άνδρας τη γυναίκα σαν πρόσωπο και η γυναίκα τον άνδρα μ’ αυτόν τον τρόπο. Έτσι βάζουμε το γάμο στη σωστή βάση. Μετά πρέπει να μάθει ο άντρας πώς σκέφτεται μια γυναίκα και πώς είναι το “είναι” μιας γυναίκας και να συμπεριφέρεται ανάλογα. Γιατί αν συμπεριφέρεσαι σε μια γυναίκα με τα κριτήρια του άνδρα, τότε ήδη επιτέλεσες την τραγωδία της οικογένειας σου.

Αν λες π.χ. “Μα γιατί η γυναίκα μου αισθάνεται παράπονο μαζί μου; Εγώ είμαι καλός άντρας, δουλεύω, φέρνω λεφτά στο σπίτι, ό,τι θέλει αγοράζει, όσα χρήματα θέλει τα έχει, πηγαίνει εκδρομές το Καλοκαίρι. Γιατί έχει παράπονο;” Κι η γυναίκα πάλι σκέφτεται για τον άνδρα ότι: “Εγώ του μαγειρεύω, τον πλένω, είμαι τίμια κοπέλα, δεν έχω άλλα πράγματα στη ζωή μου. Γιατί έχει παράπονο;” Δεν καταλαβαίνουν ότι αυτά είναι καλά και απαραίτητα, αλλά δεν είναι αυτά που αγγίζουν τον άλλο άνθρωπο. Ότι η συναισθηματική και ψυχική επαφή είναι αυτό που έχει σημασία στο γάμο και ύστερα όλα τα υπόλοιπα. Κι αυτό για να γίνει πρέπει να δεις τον άλλον άνθρωπο όπως είναι.

Βλέπετε, ο Χριστός, για να σώσει τον άνθρωπο, έγινε άνθρωπος ο ίδιος. Δεν έσωσε τον άνθρωπο στέλνοντας κάποιον άλλο ή δίδοντας εντολές ή κάνοντας ένα θαύμα και να σώσει τον άνθρωπο. Όχι. Έγινε άνθρωπος ο ίδιος, ώστε να μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο. Και μέσα στο γάμο, για να μπορέσει να σταθεί ο γάμος, πρέπει ο άνδρας να ταυτίσει τον εαυτό του με τον ψυχοσωματικό κόσμο της γυναίκας και η γυναίκα να καταλάβει απόλυτα τον ψυχοσωματικό κόσμο του ανδρός, ώστε ο ένας να απολαμβάνει από τον άλλον αυτό που έχει ανάγκη. Έτσι λειτουργεί το ανδρόγυνο. Παύει πλέον να είναι άνδρας, παύει πλέον να είναι γυναίκα, αλλά

γίνονται “εις σάρκα μίαν”, γίνεται ένας νέος άνθρωπος, που εμείς οι Έλληνες το λέμε πάρα πολύ ωραία και όμορφα “το ανδρόγυνο”. Δεν είναι άνδρας μόνο, δεν είναι γυναίκα μόνο, είναι το ανδρόγυνο. Είναι οι δύο αυτοί άνθρωποι σε μια νέα πραγματικότητα, σε μια νέα υπόσταση.

Είναι ένας νέος άνθρωπος, τον οποίο ευλογεί ο Χριστός μέσα από το μυστήριο του γάμου και τον ενώνει αδιάσπαστα. Δε μπορεί να λειτουργεί ξεχωριστά. Κανένας δε μπορεί ποτέ να θεωρήσει τη γυναίκα του σαν κάτι άλλο, “αλλά έσονται οι δύο εις σάρκα μία”. Αυτοί οι δύο άνθρωποι είναι διαφορετικοί εκ προοιμίου. Είναι διαφορετικό πράγμα ο άνδρας και διαφορετικό πράγμα η γυναίκα. Πολύ διαφορετικά όντα. Δεν είναι όμοια. Τελείως διαφορετικά. Ακριβώς αυτό είναι το ωραίο του ανδρογύνου, ότι ο ένας συμπληρώνει τον άλλο.

Συνεχίζεται

Πηγή: isagiastriados.com